

QUI MANA?

Sovint ens preguntem qui ens mana realment i, per tant, si estem en bones mans, sobre tot veient la corrupció que ens envolta. La societat de l'Antic Règim estava governada pels tres "braços" o poders de la monarquia, l'exèrcit i l'Església. Amb la democràcia hem passat a tenir altres tres poders, que són el legislatiu, l'executiu i el judicial, que teòricament són democràtics i independents. Però els que ens governen realment són el poder econòmic, el poder polític i el poder mediàtic, als interessos particulars dels quals hem de servir per força. La capacitat dels Estats per decidir per si mateixos és cada dia més minsa, ja que els que decideixen de veritat són els poders supranacionals, tant a nivell d'Europa, com a nivell mundial, tot i que els poders econòmics no són polítics ni democràtics, ni ho és el poder militar i industrial-armamentístic ni tampoc el poder mediàtic, que controla la informació que es dona a les masses, perquè només pensin el que ells volen. I els qui controlen aquest poders arriben a imposar les seves regles inclús a les institucions i poders democràtics i als tribunals internacionals. I si cal derroquen els règims que no vulguin servir els seus interessos i així no veiem pau duradora, ni justícia justa, sinó desigualtats cada dia més grans. I és per això que tenim necessitat d'altres motivacions, que no siguin el diner i el poder, sinó el bé comú, la solidaritat i la fraternitat universal i més en el nostre món globalitzat en idees, imatges i modes, però no pas en el repartiment dels béns necessaris per a viure, com són la vivenda, el treball, la sanitat i l'educació, el respecte als drets humans i frenar tanta desigualtat entre uns sers humans i altres, només pel fet d'haver nascut en una zona del planeta. La manca de treball pels joves, l'explotació dels recursos naturals, la desertització de les selves, la brutícia dels mar i de l'espai, la contaminació de l'aire, etc., fan que el nostre món no sigui un lloc meravellós per a viure, sinó un lloc de lluita per poder gaudir de moltes coses a costa que altres no tinguin un treball digne, una educació eficient, una sanitat suficient, una violència de gènere inextingible, una justícia per als pobres i altra per als rics, uns negocis de guanys ràpids i fàcils i una vida plena de coses, però buida de pau, de joia i de germanor. Perquè els béns que es poden comprar són els menys apreciats. Els que no es poden comprar, en canvi, són els més valuosos, com ara l'alegria, l'amistat, la satisfacció... Doncs, podem comprar els serveis d'una persona, però no pas la seva amistat, que és més valuosa, podem comprar la medicina més cara del mercat, però no pas la salut, que val més, podem comprar la tomba més gran, més artística i més cara del cementiri, però no podem comprar el cel, que és un regal de Déu.

E. ZARAGOZA

EDITORIAL LA HISTÒRIA ES REPETEIX

Aquest passats dies els mitjans de comunicació s'han fet ressò dels esdeveniments polítics amb motiu de la votació al Parlament de Catalunya en referència a la sol·licitud del traspàs de competències al govern català per poder convocar referèndums. En aquesta votació, el PSC s'hi oposava i varen votar en contra, llevat de tres dels seus diputats que varen trencar la disciplina de vot votant que sí. Amb motiu d'aquesta indisciplina, el partit els hi ha retirat, entre altres accions, les seves funcions al parlament i els ha canviat de lloc del seus escons.

La qüestió de l'autodeterminació de Catalunya, que en aquests darrers anys s'està debatent, no és cap novetat, ja que l'any 1990 va ser tema de debat, en aquest cas a l'Ajuntament de Sant Feliu. El dia 22 de gener de 1990 el Grup Municipal de Convergència i Unió va presentar al ple municipal una proposta perquè l'Ajuntament de Sant Feliu s'adherís a la Resolució no de Llei sobre el Dret d'autodeterminació de la Nació Catalana, aprovada en el si de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, en sessió tinguada el 12 de desembre del 1989. Aquesta proposta es va debatre en el ple municipal de l'Ajuntament el dia 25 de gener, que una vegada posada a debat fou votada favorablement pels regidors Josep López de Lerma, Carles Xargay, Joan Llandrich, Víctor Pascual, Llorca Pérez, Joan Soler, Agustí Valls i Jordi Saubí del grup municipal de CIU. Per part del PSC-PSOE votaren a favor Antoni Juanals i Joan Fons, ho feren en contra M. Àngels Gálvez, i Josep Muñoz i s'abstingueren l'alcalde Josep Vicente, Josefina Carreras, Josep Garriga i Miquel Cortés, i es trobava absent Francesc Bañeras. El recompte de vots fou de 10 a favor, 2 en contra i 4 abstencions.

Tal com s'ha evidenciat actualment a nivell del Parlament de Catalunya, on sembla hi ha diferències de criteris en el si del PSC a l'hora de votar temes que fan referència a la nacionalitat catalana, l'autodeterminació o el dret a decidir, fa vint-i-quatre anys a l'Ajuntament de Sant Feliu, i dins la mateixa formació política ja es varen evidenciar aquestes divergències, precisament en el mateix tema de l'autodeterminació.

Tal com diem en el titular, la història es repeteix.

MINOTÀIRES GUIXOLÈNS

Pàgina de dietari

Arrels

8 gener 2014

Es d'hora. Entre les vuit i les nou del matí hi ha un temps prou agraït en què és fàcil de transitar. Ha passat ja la primera foguerada (o endormiscada!) dels joves que van a classe, i també la decisió de les passes de qui se'n va a treballar, de qui sap amagar aquell xic de mandra del matí dins la fermesa de saber que una feina (per minsa que sigui!) l'espera. Les vuit són tan sols l'inici. Més tard, al punt de les nou, ja arribarà la torrentada dels petits que necessiten que els familiars els acompanyin a escola. Somriures, salts (els nens sembla que no en sàpiguen, de caminar, sempre salten) i algun plor de son o de pressa que els faran escarquillar.

Es l'hora d'uns quants ciclistes que fan cama i salut dalt del fràgil vehicle (cada dia més lleuger!), perfilant un cos fibrat d'aire volàtil. Mirar-los com, amb esveltesa, aixequen les natges quan troben els ressalls, gairebé un pas de coreografia, és endevinar que hi ha uns altres ressalls a la vorera: les rajoles esbadellades per les arrels dels arbres. Diuen que les dels pins fins i tot podrien arribar a aixecar una casa. Són ressalls boteruts i malforjats, poc definits. Un terra, clivellat per la força de la natura. És com si els arbres demanessin que se sàpiga que són allà, estables, que no només són tronc, branques i fulles, la seva part visible, i que són les arrels les que els sostenen i els fan estar erectes, imbatibles. Arrels-venes recorregudes per la saba. Saba que els fa viure. Vida que els fa créixer.

Transcorre l'hivern, i dir el nom dels arbres es fa difícil. Alguns han perdut les fulles amb què es reconeixen i no poder dir un "om", un "roure", un "freixe"... i tan sols dir un "arbre" empobreix. I tot em duu a pensar en Perejaume, el poeta. El poeta de la terra, l'autor d'*Oïsmes* i de *Pàgèsiques*, l'escriptor que, segons Palau i Fabre, "combrega amb la natura". Home d'alçada i corpulència, com els seus textos, robusts i massissos, fets de paraules recuperades de la tradició, de la memòria rural, dels boscos, dels rius i de les muntanyes. I a recordar-lo dalt de l'escenari, fa uns anys, a Sant Cugat, recitant un dels seus poemes. Tot bonhomia i magnetisme. I a llegir-lo, ara que m'hi convoquen les mateixes arrels, quan una mena de clemència inexplorada em fa veure que tot és un joc. Que, voluptuoses, al capdavant, tenen l'art de seduir cada vegada que algú passa vora seu i les mig descobreix.

Arrels, hàbils saurines que cerquen l'aigua més pregona, i, obedients, l'empenyen escorça endins. Arrels de lletres sonores i cos petit. Volubles arrels: l'origen de tot.

ÀNGELA RIBAS I LACASA

www.setmanariancora.cat - facebook: Setmanari Àncora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ÀNCORA és una revista independent, oberta a tots els matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Edita: Associació Cultural Bitàcola - Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guixols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores - Tel. i fax: 972 328 366 - Adreça postal: Apartat 99 - 17220 Sant Feliu de Guixols - Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat -

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS: ANUAL: 80 €
TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS: ANUAL: 100 €
TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf): ANUAL: 60 €
TRIMESTRAL: 15 €

Membre de (E) ACPC

